

KOKKOLA Sanomia Keski- Pohjanmaalta.

N:o 46 – 14.6.1899

Maasta muuttaminen.

Tavallista useammin joutuu nykyään ajattelemaan: onko siinä jotain siweellisesti katsoen rikoksellista, että sadoittain tuhansittain kansalaisiamme siirtyy wieraille maille.

”Ei hätä lakia lue”. – Se on totta. Mutta onko kansamme jo todellakin saatettu sellaiseen pakkotilaan, että se wapauttaa yksilöt kalliimmista welwollisuuksistaan isänmaatansa ja kansaansa kohtaan ja oikeuttaa maasta siirtymään-ikipäiwiksi. Sanoin ikipäiwiksi, sillä nykyään tuntuu siirtolaisuus saawan meillä toisen luonteen kuin ennen. Ennen se useimmissa tapauksissa oli edullista työnansion hakua. Siirtolainen ei jättänyt maataan sitä hyljätäkseen, tahtoi wain koettaa onneaan; mutta nykyään alkaa siirtolaisuus olla warsinaista maasta muuttoa. Kukoistawimmassa ijässä olewaa nuorisoa wirtaa suuret joukot waltamerien taakse, etsimään-onnea ja wapautta. Yksimielisesti on ennen siirtolaisuutta paheksuttu, waikka sen luonne onkin ollut toinen kuin nykyään. Mutta tuntuu jo siltä kuin sitä, ainakin moniaat, alkaisivat pitää luonnollisena ja täysin oikeutettuna kansallisen itsepuolustuksen keinona.

Koettaaksemme siis harkita niitä syitä ja perusteita, joihin tuo itsepuolustus woisi nojautua.

Wasta silloin, kun kansallinen elämämme on saatettu sellaiseen waaraan, että meidän tässä maassa ehdottomasti täytyisi hukkuu kansakuntain joukosta, wasta silloin olemme joutuneet siihen pakkotilaan, jossa ”hätä ei lue lakia”. Mutta vielä ei ole asiat niin pitkällä. Maasta muuttamista ei vielä woi pitää kansallisuuden puolustuskeinona, waan on se ainoastaan yksityisten ihmisten omanonnen ja wapauden kaipuuta sekä epämääräistä pelkoa siitä, mitä täällä wastaisuudessa on tapahtuwa.

Wielä on meillä kaikki isäimme säätämät ja hallitsijaimme wahwistamat lait woimassa. Niitä ei ole kumottu, waikka niiden perusteita on tahdottu loukata ja järkyttää. Mutta kun me pidämme niistä kiinni, itse poikkeamatta laittomuuden tielle, niin niitä ei woi kumota muu kuin wäkiwalta. Waan niin pitkälle ei vielä ole jouduttu.

Wielä on meillä jokaisen henki, wapaus ja omaisuus turwattu. Kaikki yllytykset omistus-

Maasta muuttaminen.

Tavallista useammin johtuu nykyään ajattelemaan: onko siinä jotain siweellisesti katsoen rikoksellista, että sadoittain tuhansittain kansalaisiamme siirtyy wieraille maille.

”Ei hätä lakia lue”. – Se on totta.

Mutta onko kansamme jo todellakin saatettu sellaiseen pakkotilaan, että se wapauttaa yksilöt kalliimmista welwollisuuksistaan isänmaatansa ja kansaansa kohtaan ja oikeuttaa maasta siirtymään — ikipäiwiksi. Sanoin ikipäiwiksi, sillä nykyään tuntuu siirtolaisuus saawan meillä toisen luonteen kuin ennen. Ennen se useimmissa tapauksissa oli edullista työnansion hakua. Siirtolainen ei jättänyt maataan sitä hyljätäkseen, tahtoi wain koettaa onneaan; mutta nykyään alkaa siirtolaisuus olla warsinaista maasta muuttoa. Kukoistawimmassa ijässä olewaa nuorisoa wirtaa suuret joukot waltamerien taakse, etsimään — onnea ja wapautta. Yksimielisesti on ennen siirtolaisuutta paheksuttu, waikka sen luonne onkin ollut toinen kuin nykyään. Mutta tuntuu jo siltä kuin sitä, ainakin moniaat, alkaisivat pitää luonnollisena ja täysin oikeutettuna kansallisen itsepuolustuksen keinona.

oikeuden pysyväisyyttä, yritykset kansalaisten persoonallista wapautta vastaan owat rauenneet tyhjiin, mikäli niitä tähän saakka lienee ollutkin. Niistä on ainoana tuloksena, että tunnetaan sudet lammastenkin waatteista.

Wielä ei ole aineellisen toimeentulon mahdollisuus menetetty, wielä ei ole sälytetty päällemme sitä taakkaa, joka meidät musertaisi, waikka kyllä uhkaawalta näyttääkin.

Wielä ei ole tuho tulossa kansalliselle siwistykselle. Walon waltaa ei ole woitettu, waikka sanan wapautta onkin koetettu kahlehtia.

Uskontoamme ei vielä ole tahdottu wetää yllytyksien ja häwityksen lokaan.

Kielemme on kansallisuutemme kulmakiwiä. Kielen wiljelys henkisen toiminnan aloilla woidaan pakkokeinoilla tukahuttaa, siitä on historiassa todistuksia. Mutta mahdotonta on ryöstää kokonaiselta kansalta sen kieltä. Kielessä kadottaa luonnontilassa olewat hajanaiset heimokunnat siwistyneemmän kansan vaikutuksesta taikka omasta kansastaan wieraiden kansain joukkoon joutuneet siirtokunnat. Mutta kokonainen kansa, jolla on oma maantieteellinen alueensa ja kansallinen pohjansa, ei niin waan kieltään kadota, ainakin täytyy siihen kullua monta wuosisataa. Sen siwistynyt luokka woidaan kyllä keinotekoisesti saattaa wieraskieliseksi, se on totta.

Mutta ennen kuin tämä kaikki woisi tapahtua meidän kansalle, koittaa jo uusi aika ja kansojen politiikkaa johtawat silloin jo uudet aatesuunnat. Tämän wuosisadan suuret aatteet owat tarkoittaneet yksilön wapauttamista ja kansallistunnon herättämistä. Mutta tulewan ajan lähin tehtävä on wapautuminen siitä henkisestä ja woipi sanoa aineellisestakin sorrosta, johon suurten kansain harhaan johtunut kansallistunto on pyytännyt pieniä kansoja painaa. Nämä nykyiset kireät ajat, joiden merkkiä huomaamme kaikkien suurkansain toimista, suuremmassa tahi wähäisemmässä määrässä, eiwät ole muuta kuin wäärän kansallistunnon synnyttämän sortokauden kuolonkamppauksia. Ne owat lopputaistelua, jossa vielä moni yksilö woii aatteen uhriksi joutua, jossa heikkojen kansain oikeuksia woidaan maahan polkea, mutta wapauden aamunkoitto sarastaa kansoille samoin kuin yksilöille. Uusi aika muuttaa kaikki.

Edellisessä wiittasin muutamiin kansallisen elämämme tärkeimpiin edellytyksiin ja huomautin siitä, että vielä ei ole asiat niin pitkällä, ettemme enää woisi luottaa tulewaisuuteemme tässä maassa. Ja vielä sittenkin, jos asiat niin nurjalle kannalle kääntywät: woiko maasta muuttaminen pelastaa meitä kansallisesta perikadosta?

Jos nyt woitaisiin wastata, että nuo samaiset kansallisen elämän edellytykset owat meille muuallakin tarjona, niin silloin woisimme uskoa,

että maasta muuttaminen on pelastuksemme.

Mutta missä on olemassa se wiljelyyn kelppaawa, likimainkaan meidän maamme weroinen maa, johon woisimme muuttaa, jossa ei olisi kansaa ja järjestynynyttä yhteiskuntaa jo ennestään, jonne saattaisimme wiedä isäin perintönä lakimme ja yhteiskuntajärjestyksemme, siwistyksemme ja kielemme, uskontomme ja omat tapamme, sanalla sanoen siirtää koko kansallisen olemuksemme!

Nykymaailman oloissa ei enää tehdä kansainwaeelluksia: kokonaiset kansakunnat eiwät muuta kerrassaan maasta toiseen. Ne owat ainoastaan yksityisiä siirtolaisjoukkoja, jotka meidän aikakaudellamme woivat maasta muuttaa. Jo woidaanko näiden kulkua ruweta ohjaamaan määrätuille aloille? Tuskin. He pyrkiwät wapaampiin maihin, joissa aineellinen kukoistus on suurempi kuin meillä. Mutta siellä hajaantuwat wieraiden kansain sekaan. Ja heiltä puuttuu niinmuodoin ennen kaikkea sitä maantieteellistä yhteyttä, joka on ensimmäisiä kansallisen elämän edellytyksiä. Heiltä puuttuu omaa yhteiskuntajärjestyttä, omia lakeja. Omaperäinen siwistys jää elämään ilman juuria, kansallistunto häwiää ja kielellinen yhteys wähitellen katoa. Kun pari kolme miespolwea kuluu, muuttuwat he yhdeksi kansaksi sen pääkansallisuuden kanssa, jonka keskuudessa eläwät.

Tahtoisin siis wastata edellä tekemääni kysymykseen, että maasta muuttaminen ei pelasta meitä-tarkoitin sanoa muuttawia-kansallisesta perikadosta, se waan heikontaa osaltaan meidän kansallisuuttamme.

Tämä köyhä ja kylmä maa, jossa meillä on yli tuhannen wuoden wanhat juuret, on sittenkin ainoa paikka, missä saatamme elää kansallista elämää. Ehtoja sellaisia ei meille wieras maa tarjoa. Seisokaamme siis horjumatta lain ja oikeuden, walan ja wapauden wartijoina siinä maassa, johon Jumala on meidät asettanut, luottaen siihen että

Jumalall` on onnen ohjat,
Luojaalla lykyn awaimet,
Ei katehen kainalosta,
Wihansuowan sormenpäästä.

S.K.

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>



Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin
sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT				Suomeksi På svenska In English	
Etusivu	Sanomalehdet	Pienpainatteet	Aikakauslehdet	Muut tietokannat ja verkkoaineistot	
<div style="text-align: right;">Pikahaku <input type="text"/> <input type="button" value="Hae"/></div> <h2 style="text-align: center;">HISTORIALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO</h2>					
Pääsivu	Selailu	Haku	Tarkennettu haku	Artikkelihakemisto	Palaute
Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!			<div style="font-family: serif; font-size: 2em;">för Helsingfors och L</div>		